

STUDIUL 11

Unitate in inchinare

In aceasta saptamana vom studia tema unitatii in inchinare. Scopul inchinarii este sa recunoastem si sa-I multumim lui Dumnezeu pentru lucrarea Lui de indurare. Aceasta recunostinta ar trebui sa uneasca pe toti copiii Sai si totusi, cateodata este motiv de conflict si discordie. Unii cred ca ar trebui sa ne inchinam intr-un fel, altii nu sunt de acord. In aceasta saptamana vom studia cateva principii care trebuie sa orienteze inchinarea crestinilor. Primul principiu: inchinarea este recunostinta pentru ceea ce Dumnezeu a facut. Inchinarea este raspunsul unei inimii care ii multumeste lui Dumnezeu pentru ceva. Apocalipsa 15:3,4 spune: „ *Ei cantau cantarea lui Moise robul lui Dumnezeu, si cantarea Mielului. Si ziceau: „Mari si minunate sunt lucrarile Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte si adevarate sunt caile Tale, impartate al Neamurilor! Cine nu se va teme Doamne, si nu va slavi Numele Tau? Caci numai Tu esti Sfant, si toate Neamurile vor veni si se vor inchina inaintea Ta pentru ca judecatile Tale au fost aratate!”*” In acest text, cei rascumparati sunt in cer si recunosc ca „ mari si minunate sunt lucrarile Tale Doamne, Atotputernice”. Cele doua mari lucrari ale lui Dumnezeu sunt creatia si rascumpararea si ambele lucruri sunt fructul iubirii Sale. Noi nu am facut nimic ca sa meritam creatiunea si nici rascumpararea, daca am facut ceva a fost doar sa pacatuim. Acest sentiment de recunostinta umple inimile celor rascumparati in asa fel incat inchinarea este un act spontan de multumire. Noaptea pacatului nu mai exista, starea trista de durere si moarte a luat sfarsit, lucrarea de rascumparare a luat sfarsit si cei rascumparati dau glorie si cinste lui Dumnezeu in veac. Din acest motiv ei canta cantecul lui Moise si al Mielului. Ioan vorbeste ca si cand ar fi doua cantece diferite: cantecul lui Moise si cantecul Mielului, dar acest cantec se inspira in imnul prin care israelitii si-au exprimat recunostinta pentru eliberarea din Egipt, cand au fost condusi de Moise. Pentru iudeii din timpul lui Isus, Marea Rosie fusese o prefigurare a eliberarii mesianice. Moise era primul eliberator iar Mesia avea sa fie cel de-al doilea. Moise a cantat cantecul lui cand a trecut prin Marea Rosie, acum cei rascumparati, canta cantecul Mielului pentru ca au trecut deja prin noaptea de pacat a lumii acesteia si sunt in cer unde isi aduc aminte de cantecul lui Moise. Aici mai este ceva. Cei rascumparati canta cantecul lui Moise si al Mielului, dupa cum spune David in Psalmul 29:2 : „ *Dati Domnului slava cuvenita Numelui Lui! Inchinati-va inaintea Domnului imbracati cu podoabe sfinte!*” Ce inseamna sa dam slava Numelui Sau? In biblie se da o mare importanta numelor. Numele aveau semnificatii literale si erau simbolul caracterului si personalitatii fiecarui individ. Asa cum spune David, inchinarea la Dumnezeu este relationata cu Numele si cu caracterul Sau sfant. Acest lucru inseamna ca una din caracteristicile inchinatorilor, este ca ei trebuie sa reflecte caracterul celui la care se inchina, iar caracterul lui Dumnezeu este iubire. Isus a spus : „ Invatati de la Mine ca sunt bland si smerit cu inima”. In cer asa dupa cum spune in Apocalipsa 14:1, cei rascumparati vor urma pe Miel, dar acesti oameni sunt aceia care vor avea Numele lui Isus scris pe fruntile lor, adica, caracterul lui Isus va fi reflectat in ei. Din acest punct de vedere, nimeni care nu este bland si umil nu poate spune ca se inchina cu adevarat lui Dumnezeu, pentru ca prima conditie este sa reflectam caracterul lui Hristos.

Partea a doua. Aici vedem cum satana ridica o inchinare falsa. Scopul lui este sa insele omenirea. El se prezinta ca un inger de lumina care cere pentru sine inchinarea care ii apartine doar lui Dumnezeu. Asa a facut in pustiu cu Domnul Isus. Sa citim Matei 4: 8-10 : „ *Diavolul L-a dus apoi pe un munte inalt, I-a aratat toate imparatiile lumii si stralucirea lor, si I-a zis: „ Toate aceste lucruri ti le voi da Tie, daca te vei arunca cu fata la pamant si te vei inchina mie. Pleaca, satano, i-*

a raspuns Isus, caci este scris: Domnului Dumnezeului tau sa i te inchini si numai Lui sa ii slujesti!” Este interesant ca diavolul intotdeauna a dorit pentru sine inchinarea care i se cuvine doar lui Dumnezeu. Noi oamenii astazi putem sa ne simtim tentati sa credem ca, este un simplu fapt de forma sau de instrumente si uitam ca pentru Dumnezeu, cel mai bun instrument pentru inchinare este o inima transformata, o inima blanda si umila. Daca in numele adevaratei inchinari o persoana ataca pe fratii lui, ce inchinare adevarata apare? Acesta este un lucru la care sa meditam cu seriozitate. Pe masura ce timpul se scurge, poporul lui Dumnezeu va fi victima presiunilor de orice fel, si suntem in pericol de a ne desparti in loc sa ne unim. Sa ne despartim, de ce? Din cauza a ceea ce noi numim inchinare. Serva domnului spune in cartea Profeti si Regi urmatoarele: „ *Timpul de suferinta de dinaintea poporului lui Dumnezeu va cere o credinta care sa nu se clatine. Copiii Sai trebuie sa le faca tuturor cunoscut faptul ca ei i se inchina numai lui Dumnezeu si ca nici un motiv, nici chiar viata insasi, nu-i poate determina sa faca o concesie cat e mica inchinarii false. Pentru inima credincioasa, poruncile oamenilor marginiti si pacatosi se vor prabusi fara insemnatate in fata cuvintului vesnicului Dumnezeu. Adevarul va fi ascultat, chiar daca urmarea ar fi inchisoarea, exilul sau moartea*”. Serva Domnului spune ca Dumnezeu trebuie sa fie singurul obiect al inchinarii noastre, al iubirii noastre, al dedicarii noastre. Oamenii pot sa ne constringa sa nu ne mai inchinam lui Dumnezeu, si cand spun oamenii nu vorbesc de cei din afara, ci de noi care ne concentram atat in a ne inchina propriilor noastre concepte si idei, incat nu ne mai inchinam Dumnezeului adevarat. Aceasta este o problema foarte serioasa.

Partea a treia. Aici vedem mesajul celui dintai inger. In Apocalipsa 14, gasim mesajele celor trei ingeri. Noi adventistii credem ca, aceste mesaje trebuiesc duse lumii din zilele noastre. Nu este o evanghelie noua, este o evanghelie vesnica. Dumnezeu ridica un popor la sfarsitul timpului, pentru a predica o evanghelie vesnica, pentru ca intr-un anume fel evanghelia nu este predicata. Doar mesajul principal al evangheliei care este harul care ne mantuie, nu este evanghelia completa deoarece, Hristos nu ne salveaza ca sa continuam sa pacatuim. Evanghelia pentru a fi completa si eterna, trebuie sa prezinte cauza care este harul lui Hristos si rezultatul care este ascultarea de invataturile Sale. Este interesant ca primul inger din Apocalipsa 14 apare cu o misiune. Apocalipsa 14:6,7 spune: „ *Si am vazut un alt inger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie vesnica, pentru ca s-o vesteasca locuitorilor pamantului, oricarui neam, oricarei semintii, oricarei limbi si oricarui norod. El zicea cu glas tare: Temeti-va de Dumnezeu si dati-I slava caci a venit ceasul judecatii Lui; si inchinati-va Celui ce a facut cerul si pamantul, marea si izvoarele apelor*”. Acest text spune ca ingerul avea evanghelia vesnica ca s-o predice. Acest inger care simbolizeaza ramasita zilelor noastre, apare cu un scop, cu o misiune, si acest scop este sa predice evanghelia eterna. O parte din acea predica este: temeti-va de Dumnezeu si dati-I slava ca a venit ceasu judecatii! Acest lucru ne spune ca inchinarea trebuie sa fie unita cu misiunea. Nu exista o adevarata inchinare, daca inchinatorii nu sunt hotarati sa aduca oameni la Isus. Glorie si inchinare nu inseamna numai sa canti, inseamna se iesi sa cauti o persoana si s-o aduci la Hristos. Aceasta trebuie sa fie o actiune urgenta si imediata. De ce? Pentru ca a venit ceasul judecatii. Din aceasta perspectiva biblica nu exista inchinare fara misiune si poate ca acel lucru care ii tine uniti pe inchinatori nu va fi inchinarea in sine, ci implinirea misiunii care va da autenticitate inchinarii.

Partea a patra. Aici vedem studiul bibliei si inchinarea. Fapte 2:42 spune: „ *Ei staruia in invatatura apostolilor, in legatura frateasca, in frangerea painii si in rugaciuni*”. In acest verset exista patru elemente ale inchinarii: doctrina sau studiul bibliei, legatura frateasca, frangerea painii si rugaciuni. Textul spune ca cei dintai crestini staruia in aceste lucruri. Sa starui, inseamna sa te mentii ferm si constant intr-o actiune. Vrea sa spuna ca, daca primii crestini perseverau in studiul bibliei, in legatura frateasca si rugaciune este pentru ca aceste activitati nu erau sporadice, ci constante. Ei se reuniau, staruia ca aceste activitati sa se poata realiza in viata lor.

Studiul Cuvantului lui Dumnezeu este centrul adevaratei inchinari. Biserica adventista se caracterizeaza prin faptul ca doctrinele ei sunt bazate doar pe biblie. Avem principiul „ sola scriptura” . Lucrul principal in biserică trebuie sa fie studierea Cuvantului lui Dumnezeu, nu muzica sau oricare alta activitate. Predicatorii trebuie sa stie ca merg la amvon nu ca sa predice ideile lor

proprii, ci Cuvantul lui Dumnezeu. Serva Domnului spune : „*Oriunde sunt vestite adevarurile Evangheliei, cei care din sinceritate doresc sa faca ce este bine sunt condusi la o siarguincioasa cercetare a scripturilor. Daca, in timpul evenimentelor finale ale istoriei acestui pamant, cei carora le sunt vestite adevarurile probatoare ar urma exemplul bereenilor, cercatand zilnic Scripturile si comparand Cuvantul lui Dumnezeu cu soliile aduse lor, astazi ar fi un numar mult mai mare de oameni care asculta de preceptele Legii lui Dumnezeu acolo unde nu sunt decat putini*”. In ziua de azi, multi membrii urmeaza pe oameni, se inchina la oameni in loc sa studieze si sa analizeze Cuvantul lui Dumnezeu. Cuvantul lui Dumnezeu este baza credintei noastre, nu critica unui om, chiar daca este un pastor minunat, nu este ceea ce el crede a fi Cuvantul lui Dumnezeu. Tu trebuie sa te duci la biblie! Nu exista inchinare si credinta adevarata, fara o analiza, fara un studiu atent al Cuvantului lui Dumnezeu.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim de frangerea painii si rugaciune ca parte a inchinarii adevarate. Biserica crestina a fost intotdeauna o biserică a rugaciunii. Cand Petru era in inchisoare, biserică s-a reunit in casa mamei lui Ioan Marcu pentru a se ruga pentru apostol. Rezultatul a fost ca Dumnezeu l-a eliberat intr-o forma miraculoasa pe Petru. Pe de alta parte, Cincizecimea a avut loc cand biserică era in rugaciune. Daca azi biserică s-ar ruga ca la inceput, am putea sa vedem aceleasi minuni ca atunci. Inca un lucru, biserică din acea vreme era asa de unita ca fratii mancau impreuna. Frangerea painii care este mentionata aici nu se refera la Sfanta Cina. Tema centrala in timpul acelor mese de partasie, era moartea si invierea Domnului Hristos. Ei traiau evanghelia pe care o cunoscusera. In ciuda acestui lucru, ei intampinau dificultati pentru ca biserică era formata din oameni si unii profitau ca sa traiasca de pe urma altora fara sa munceasca. Asa este biserică, dar noi trebuie sa invatam sa traим in armonie si unitate in ciuda dificultatilor. Sa citim 1 Corinteni 11: 17-22 „*Va dau aceste invataturi, dar nu va laud pentru ca va adunati laolalta nu pentru ca sa va faceti mai buni, ci ca sa va faceti mai rai. Mai intai de toate, aud ca atunci cand veniti la adunare, intre voi sunt dezbinari. Si in parte o cred, caci trebuie sa fie si partide intre voi, ca sa iasa la lumina cei gasiti buni. Cand va adunati dar in acelasi loc, nu este cu putinta sa mancati cina Domnului. Fiindca atunci cand stati la masa, fiecare se grabeste sa-si ia cina adusa de el, inaintea altuia; asa ca unul este flmand iar altul este beat. Ce? N-aveti case pentru ca sa mancati si sa beti acolo? Sau dispretuiti biserică lui Dumnezeu, si vreti sa faceti de rusine pe cei ce n-au nimic? Ce sa va zic? Sa va laud? In privinta aceasta nu va laud.*” Acesti frati din biserică primara aveau si ei probleme, aveau oameni dificili in bierica, oameni care creau probleme. In ciuda acestui lucru era o biserică unita si este ceea ce trebuie sa invatam si noi astazi. Nu sunt toti cum ne-am dori noi sa fie, nu sunt toti cum si-ar dori Hristos sa fie. Toti suntem pe drumul sfintirii, dar in ciuda acestui lucru trebuie sa invatam sa traим in unitate.

Domnul sa ne binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com